

عنوان مقاله:

جلوه ی شخصیت های خسرو، شیرین و فرهاد در غزل امیر خسرو دهلوی

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی مطالعات زبان، ادبیات، فرهنگ و تاریخ (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

محمد پیری بنه - دانشجوی دکتری، گروه ادبیات، واحد خلخال، دانشگاه آزاد اسلامی، خلخال، ایران

خلاصه مقاله:

داستان عاشقانه ی خسرو و شیرین از دیرباز به شیوه ها و روایت های مختلفی گزارش شده و مورد توجه مردم قرار گرفته است. مقاله ی حاضر ضمن سیر بسامدی کاربرد نام های خسرو، شیرین و فرهاد در غزلیات امیر خسرو دهلوی شاعر قرن هفتم و نیمه ی اول قرن هشتم از جنبه ی ادبی نیز به تحلیل و بررسی شخصیت های مذکور در غزلیات شاعر می پردازد که در واقع کاربرد ابزاری داستان و شخصیت های مهم آن برای ساخت ترکیبات بدیعی، بیانی و... مانند: تلمیح، ایهام، تشبیه، استعاره و دیگر مفاهیم و تصاویر شاعرانه است. نام اصلی شاعر حکیم ابوالحسن یمین الدین بن سیفالدین محمود معروف به امیرخسرو دهلوی است در مورد وجه تسمیه او به خسرو تا کنون اطلاعی در دست نیست اما از آنجا که اهمیت آثار امیرخسرو در ادبیات فارسی از این جهت چشمگیر است که در خمسه ی او داستان هایرمانتیک برجسته و اشعار حماسی ممتازی دیده می شود که موضوع هایش را از نظامی اقتباس کرده است. شاعر کم و بیش، رویدادها را به شکل های گوناگون تصویر کرده و چنان با سخنوری و بلاغت موضوع ها را پرورانده که گویی در مهارت و استادی دست کمی از نظامی نداشته است؛ چنین گمان می رود که آنچنان شیفته ی شخصیت اصلی داستان، یعنی خسرو در داستان خسرو شیرین شده باشد که تخلص خویش را از این روی انتخاب کرده باشد. این مقاله با توجه به ارایه ی بسامد تکرار نامها این موضوع را تاحدودی آشکار می سازد.

کلمات کلیدی:

خسرو، شیرین، فرهاد، امیر خسرو

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/976021>

